

תת"ע (עכו) 9881-11-16 - מדינת ישראל נ' ח'יר זעיר

תת"ע (עכו) 9881-11-16 - מדינת ישראל נ' ח'יר זעירשלוש עכו

תת"ע (עכו) 9881-11-16

מדינת ישראל

באמצעות עו"ד אייל עמאר

נגד

ח'יר זעיר

באמצעות עו"ד יוסף חואלד

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[18.07.2018]

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של התרה לנהיגה לבלתי מורשה - כשאין לו רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 7.9.16, בסמוך לשעה 18:00, הרשה הנאשם לאחר לנהוג ברכב, מסוג "סובארו", מ.ר. 5654561, בכביש 784, ק"מ 18, כשהוא אינו מורשה נהיגה תקף לסוג הרכב.

3. ב"כ המאשימה עתרה לעונש של מאסר בפועל, מאסר מותנה ארוך, פסילה בפועל לתקופה של מספר שנים, פסילה על תנאי, קנס והתחייבות. המאשימה ציינה כי הנאשם הרשה לעובדו, מר מוחמד זעיר, אשר לא הוכשר לנהיגה, לנהוג ברכב.

צוין כי את עונש המאסר יש לגזור מסעיף 36ב(ג), שם בעבירה של הרשאה לאחר ביודעין, נקבע עונש מאסר של 3 שנות מאסר ופסילת מינימום של 3 שנים. הוטעם כי הנאשם נהג משנת '92 ולחובתו 52 הרשעות קודמות.

4. ההגנה עתרה להסתפק במאסר מותנה והפנתה לפסיקה תומכת. לגישתה, כתב האישום אינו כולל עבירה של הרשאה לאחר ביודעין, והמאשימה אינה יכולה לבצע, כעת, מקצה שיפורים, ולבקש להשית על הנאשם עונש התואם עבירה חמורה יותר.

הוטעם כי כחצי שנה טרם ביצוע העבירה, עבר הנאשם תאונת דרכים, ועל כן פנה לאחר וביקש לנהוג ברכב. ההגנה לא הציגה מסמכים התומכים בכך. הוטעם כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, והביע חרטה על מעשיו. עוד צוין כי הנאשם, קבלן לאספקת כח אדם למפעלים, ומפרנס 15 משפחות. לעניין זה הוצג מסמך מטעם רואה חשבון של הנאשם (נ/1).

חומרת העבירה, הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו

5. עבירה של התרת נהיגה למי שאינו מורשה לנהיגה, מהווה פגיעה בערכים החברתיים של בטחון הציבור, החובה לציית לחוק ובאינטרס הציבורי המחייב הרשאה לנהיגה ברכב, לאחר שנבחנים כישוריו והתאמתו של הנהג בידי הגורמים המוסמכים לכך.
6. בתי המשפט מתייחסים בחומרה לעבירה של התרת נהיגה למי שאינו מורשה לנהיגה. עמדה על כך כב' השופטת נגה אהד בעפ"ת (מרכז) 4923-09-12 אבו אלקיעאן גוואד נ' מדינת ישראל (25.12.12):
"התרת נהיגה לבלתי מורשה כמוה כמתן כלי רצח כשהנוהג בו עשוי לפגוע במשתמשים בדרך פגיעה שעשויה לגעת עד כדי קטילת חיים. יש לראות בחומרה מאוד עבירה זו."
7. דברים דומים השמיעה כב' השופטת דבורה עטר בעפ"ת (מרכז) 63511-11-14 אברהם רחמים נ' מדינת ישראל, בהקשר של עבירה זו:
"העבירה בה הורשע המערער חמורה נוכח פוטנציאל הסיכון הטמון בנהיגה של מי שלא הורשה לכך. החומרה באה לידי ביטוי גם בעמדת המחוקק, אשר קבע בצידה של העבירה עונש מינימום של שלושה חודשים, ברכיב הפסילה." מדיניות הענישה
8. ברעפ 4936/12 סלאח האני נ' מדינת ישראל (27.2.16), שם הורשע המערער בעבירות דומות, אימץ בית המשפט העליון את גזר דינו של בית משפט קמא, לפיו, נוכח עברו המכביד של המבקש, 46 הרשעות קודמות, הושתו עליו פסילה בפועל לתקופה של 9 חודשים, פסילה על תנאי בת 6 חודשים, ומאסר על תנאי של 6 חודשים וקנס בסך 3,000 ₪.
9. בעפ"ת (ת"א) 70787/08 מיכאל אוצניק נ' מדינת ישראל (1.12.08) - הנאשם הורשע בעבירות דומות ונגזרו עליו פסילה לתקופה בת 18 חודשים, פסילה על תנאי של שנה למשך 3 שנים, קנס בסך 2,000 ₪ ומאסר מותנה ל - 30 יום למשך 3 שנים. בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי את הערעור והעמיד את הפסילה על 7 חודשים בלבד. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם. בית המשפט ציין כי משהוטל על המערער עונש מאסר מותנה, הדבר יביא להפנמת העניין אצל המערער ועל כן ניתן לקצר את הפסילה.
10. בעפ"ת (מרכז) 4923-09-12 אבו אלקיעאן גוואד נ' מדינת ישראל (25.12.12) - בעבירה של התרת נהיגה לבלתי מורשה גזר בית משפט קמא קנס בסך 2,000 ₪, פסילה לתקופה בת 12 חודשים ופסילה על תנאי בת 6 חודשים ל - 3 שנים. ערעור שהוגש נדחה בטענה כי אין קשר בין העונש שהוטל על הבלתי מורשה למערער, בציינו גם כי המערער הוא נהג חדש.

11. בעפת (מרכז) 30217-06-16 חיים מאיר כהן נ' מדינת ישראל (10.7.16), במסגרת הסדר טיעון הורשע המערער בבית משפט קמא, בעבירה של מתן רשות לבלתי מורשה לנהוג, ונדון לפסילה לתקופה של 17 חודשים, קנס בסך ₪ 3,500, 3 חודשי מאסר, שירותו בעבודות שירות, פסילה על תנאי ומאסר מותנה. זאת, לאחר שהמערער, העוסק בחקלאות, התיר לעובד שלו לנהוג בטרקטור בבעלותו, במשך מספר שנים, ביוזעו שהאחרון מעולם לא הוציא רישיון נהיגה. במהלך הנהיגה, ארעה תאונת דרכים בה קופדו חייו של רוכב אופנוע. הערעור נסב סביב רכיב הפסילה ובית המשפט המחוזי סבר כי עונש הפסילה הולם את נסיבות העבירה ותוצאתה הקשה, ומתחשב כראוי בנסיבות לקולא ולחומרא.
12. בעפת (מרכז) 63511-11-14 אברהם רחמים נ' מדינת ישראל (9.2.15) -המערער הורשע בעבירה של התרת נהיגה לבלתי מורשה ונדון לקנס בסך ₪ 1,200, פסילה למשך 3 חודשים ופסילה מותנית לתקופה של חודשיים למשך שנתיים והפסילה סווגה כך שהותר למערער לנהוג במלגזה בלבד, בשטח מסוים. ערעור שנסב סביב רכיב הפסילה נדחה. בנסיבות שם המערער, התיר לאדם אחר, נעדר רישיון לנהוג ברכב מסוג מלגזה.
13. בעפת (ת"א) 4162-09-12 ספיר דרור נ' מדינת ישראל - המערער הורשע בעבירה של מתן היתר לאחר לנהוג בקטנוע, בעת היותו המערער כבן 16, בסוברו כי לחבר רישיון נהיגה. בית משפט קמא גזר על המערער קנס בסך ₪ 1,500, פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים ופסילה על תנאי וחתימה על התחייבות כספית שלא לעבור עבירה של התרת נהיגה לבלתי מורשה. ערעור על רכיב הקנס נדחה.
14. עיון בפסיקה מלמד כי מתחם הענישה נע בין עונש של פסילה ל - 3 חודשים (בנוסף לרכיבים נוספים, לבין פסילה בת 17 חודשים, בנסיבות חמורות, כגון, עבר תעבורתי מכביד או תוצאות תאונה קשות. בנסיבות בהן התרחשה תאונה שתוצאותיה קשות, הושת אף מאסר, בריצוי בעבודות שירות. הפסיקה שהגישה ההגנה:
15. 1678-03-12 - מדינת ישראל נ' לינה ערוך (5.12.12) - בהרשעה בגין עבירה דומה, כשהנאשמת צעירה בת 21, אינה מורשית לנהיגה, הושתו עליה פסילה לתקופה של חצי שנה, 3 חודשי פסילה על תנאי, קנס בסך ₪ 700 ו - 4 חודשי מאסר מותנה, למשך שנתיים.
16. 2873-02-12 מדינת ישראל נ' תמיר יובל (18.3.14) - בהרשעה בגין עבירה דומה, כשהנאשם לוחם, שקיבל אות נשיא המדינה, כב' השופט י' בכר גזר עליו חודש מאסר מותנה, למשך שנה, קנס בסך ₪ 500 ופסילה מותנית לחודשיים למשך שנתיים.
17. 1161-07-08 מדינת ישראל נ' אליהו (24.1.10) - בהרשעה בגין עבירה דומה, שבוצעה כשהנאשם היה בשכרות והנאשם עומד להנשא. כב' השופט י' בכר גזר עליו חודש מאסר מותנה, קנס בסך ₪ 1,000, פסילה בת 3 חודשים, פסילה לתקופה של 3 חודשים למשך שנתיים והתחייבות על סך ₪ 2,000.
18. תתע 6041-07 מ.י. לשכת תביעות חיפה-משטרת ישראל נ' עמאד כעבייה - הרשעה בעבירה דומה, הנאשם נוהג משנת 91', ולחובתו 15 הרשעות קודמות. בית המשפט גזר עליו קנס בסך ₪ 1,300, פסילה לתקופה של 3 חודשים ופסילה מותנית בת 3 חודשים למשך 3 שנים.

19. תת"ע 2969-04-11 מדינת ישראל נ' בכרי - בהרשעה בעבירה דומה, כשלחובת הנאשם 6 הרשעות קודמות, הנאשם אב ל - 3, מפרנס יחיד וזקוק לרשינו לפרנסתו, גזר כב' השופט י' בכר מאסר מותנה בן חודשיים למשך שנתיים, קנס בסך ₪ 1,000, פסילה בת 3 חודשים, פסילה מותנית בת 3 חודשים למשך שנתיים, והתחייבות בסך ₪ 3,000.
- קביעת העונש הראוי לנאשם
20. הענישה היא לעולם אינדיווידואלית, ועל בית המשפט לבחון, לצד מתחם הענישה המקובל, את המקרה הפרטי שבפניו ולשקול מהו העונש המתאים בהתאם לנסיבותיו האישיות של הנאשם.
21. לחומרא יש להביא בחשבון את חומרת העבירה של התרת נהיגה למי שאינו מורשה והסיכון הרב הכרוך בה.
22. בנוסף, עברו התעבורתי של הנאשם, אשר נוהג משנת '92, וצבר לחובתו 52 הרשעות קודמות, מכביד. הרשעותיו כוללות עבירות בגין שימוש בטלפון, שלא באמצעות דיבורית, נהיגה במהירות מופרזת, רכב לא תקין שלא נאסר בשימוש, נהיגה בשכרות, הסעת נוסעים במספר העולה על המצוין ברישיון הרכב, עצירה המפריעה לתנועה, מערכת אורות בלתי תקינה, הסעת ילד במושב אחורי, לא רתום במושב בטיחות, נהיגה ללא חגורת בטיחות, אי ציות לתמרורים, תוקף רישיון רכב פקע בתקופה העולה על 6 חודשים ועוד.
23. לקולא יש להתחשב בכך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, והביע חרטה ועסקו מפרנס משפחות רבות.
24. יוער כי כתב האישום ייחס לנאשם עבירה לפי סעיף 10ב לפקודת התעבורה. בנסיבות אלה לא מצאתי מקום למצות עמו את הדין על פי העונש הקבוע בחוק בעבירה של התרת נהיגה לאחר שאינו מורשה, ביועין.
25. לאחר ששמעתי את ב"כ הצדדים וטיעוניהם, שקלתי את האינטרס הציבורי וחומרת העבירה, עיינתי בפסיקה, התרשמתי מעברו התעבורתי המכביד של הנאשם, ומנגד, מנסיבותיו האישיות, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:
1. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 7 חודשים.
2. אני דנה את הנאשם ל-6 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים. לבל יעבור בתקופה הנ"ל עבירה בה הורשע.
3. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.
4. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסכום של 2,000 ש"ח. הקנס ישולם תוך 90 יום.
- על הנאשם לפנות למזכירות, בשעות הקבלה, על מנת לקבל שוברי תשלום.
- המזכירות תשלח העתק מגזר הדין לשירות המבחן.
5. אני מורה לנאשם לחתום על התחייבות כספית על סך ₪ 2,500, להימנע מלבצע עבירה בה הורשע שנתיים מהיום. הנאשם יחתום על ההתחייבות בתוך עשרה ימים, ואם לא יעשה כן יאסר למשך שבעה ימים.
- הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.
- ניתן היום, ו' אב תשע"ח, 18 יולי 2018, במעמד הנוכחים